

STRATEGISK PLAN

FÖR EUROPEISKA MYNDIGHETEN FÖR LIVSMEDELSSÄKERHET
FÖR PERIODEN

2009-2013

STRATEGISK PLAN

FÖR EUROPEISKA MYNDIGHETEN

FÖR LIVSMEDELSSÄKERHET FÖR

PERIODEN 2009-2013

Antagen i Parma i Italien

den 18 december 2008

Undertecknad av **Diána Bánáti**, Ordförande

Innehållsförteckning

■ Förord av EFSA:s verkställande direktör	2
1. ■ EFSA:s vision	4
2. ■ EFSA: från idé till verklighet	6
2.1 Varför inrättades EFSA?	7
2.2 Så utarbetas vår vetenskapliga rådgivning	8
2.3 Att arbeta tillsammans: samarbete om livsmedelssäkerhet	9
2.4 Samarbete med berörda parter	10
2.5 Konsekvent riskkommunikation för Europa	11
3. ■ En omgivning under utveckling	12
3.1 Hållbarhet	14
3.2 Globalisering	15
3.3 Vetenskap och innovation	16
3.4 Ett samhälle i förändring: sociodemografiska förändringar och förändringar i konsumentledet	17
3.5 Organisationsriska, institutionella och politiska ramar	18
4. ■ Att möta utmaningarna	22
> 1. Fokusera på att utveckla en integrerad metod för vetenskaplig rådgivning med anknytning till livsmedelskedjan från producent till konsument	24
> 2. Tillhandahålla en högkvalitativ utvärdering i rätt tid av produkter, ämnen och påståenden med hänsyn till det lagstadgade förfarandet för godkännande	26
> 3. Samordna kollationering, spridning och analys av uppgifter på de områden som omfattas av EFSA:s uppdrag	28
> 4. Säkra en ledande ställning för EFSA när det gäller metoder och praxis för riskbedömning i Europa och internationellt	30
> 5. Stärka förtroendet för och tilltron till EFSA och EU:s system för livsmedelssäkerhet genom effektiv riskkommunikation och dialog med partner och berörda parter	32
> 6. Se till att EFSA är lyhört, ändamålsenligt och effektivt	34
5. ■ Slutsats	36
■ Bilagor	38
Bilaga I – Ordlista	38
Bilaga II – Gällande lagstiftning av betydelse för EFSA och lagstiftning under utarbetande med sannolika konsekvenser för EFSA	39
Bilaga III – Budget och bemanning 2002-2008	48
Bilaga IV – Budget och bemanning 2009-2013	48

Catherine
Geslain-Lanéelle
Verkställande direktör

➤ Förord

*Vi ser fram emot att omsätta
vår strategi i praktiken.*

När Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet nu inleder sitt sjätte verksamhetsår gläder det mig att kunna presentera dess strategiska plan för femårsperioden 2009-2013, antagen av EFSA:s styrelse den 18 december 2008. Som titeln antyder är syftet med planen att ge den strategiska inriktningen för myndigheten på medellång till lång sikt och att fastställa prioriteringarna med hänsyn till de föränderliga villkoren för verksamheten. I det sammanhanget görs ett försök att identifiera drivkrafterna bakom förändringarna och att analysera dess konsekvenser för den framtida organisationen. Den omfattande samrådsprocessen i samband med utarbetandet av den strategiska planen har inneburit en möjlighet för EFSA:s nätverk av partner och andra berörda parter att bidra till planeringen av myndighetens framtida inriktning. De bidrag vi fått från EU:s institutioner och myndigheter, nationella myndigheter för livsmedelssäkerhet, internationella organisationer, berörda parter, EFSA:s personal och styrelseledamöter - och genom det offentliga samrådet på EFSA:s webbplats - har varit ovärderligt såtillvida att de gett oss en rad olika perspektiv och erfarenheter som gjort det möjligt för oss att tydligare beskriva de utmaningar vi står inför under de kommande fem åren och vad som krävs för att ta itu med dem.

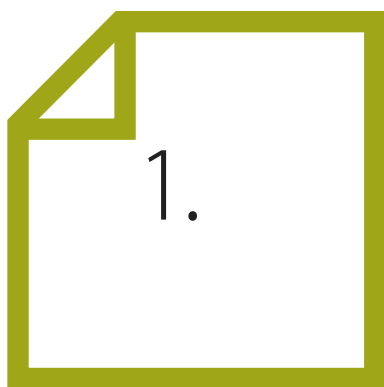
I den strategiska planen beskrivs vår vision, och planen kommer också att ligga till grund för våra årliga förvaltningsplaner och garantera sammanhang och konsekvens i vår planering. EFSA är det europeiska organ som ansvarar för riskbedömning när det gäller livsmedels- och fodersäkerhet och närliggande områden, och dess prioriteringar kommer att fortsätta att utvecklas under den period som omfattas av planen. Den strategiska planen är därför avsedd att vara ett levande och dynamiskt dokument, som kommer att ses över med jämna mellanrum.

Vi ser fram emot att omsätta vår strategi i praktiken.

Parma den 18 januari 2009

Catherine Geslain-Lanéelle,
Verkställande direktör

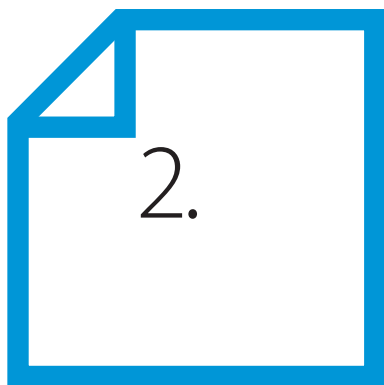

EFSA:s vision

EFSA:s mål är att globalt erkännas som det europeiska referensorganet för riskbedömning när det gäller livsmedels- och fodersäkerhet, djurs hälsa och välbefinnande, nutrition samt växtskydd. Det slutliga målet är att skydda folkhälsan och stärka konsumenternas förtroende för den europeiska livsmedelsförsörjningen. EFSA strävar efter att vara en oberoende, lyhörd och betrodd partner för riskhanterare och vill proaktivt bidra till den höga konsumentskyddsnivå som Europeiska unionen valt.

1.

2009 > >
> > > 2013

EFSA:
från idé till
verklighet

2.1 | Varför inrättades EFSA?

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) inrättades av rådet och Europaparlamentet 2002 efter en rad livsmedelslarm som tydliggjorde behovet av en övergripande översyn av det europeiska systemet för utarbetande av livsmedelslagstiftning. I vitboken om livsmedelssäkerhet¹ konstaterades att en europeisk myndighet med ansvar för vetenskaplig bedömning av risker i livsmedelskedjan och med möjlighet att självständigt informera om dessa risker skulle ge en grund för förbättringar av livsmedelslagstiftningen och bidra till att förbättra förtroendet för den europeiska livsmedelsförsörjningen, den inre marknaden och den internationella handeln.

I EFSA:s inrättandeförordning² fastställs principerna för riskanalys, och de sätts in i ett europeiskt sammanhang genom utvecklingen av allmän livsmedelslagstiftning och genom att EFSA ges ansvaret för oberoende riskbedömning på EU-nivå. Enligt förordningen har myndigheten ett dubbelt övergripande uppdrag: att på ett integrerat sätt tillhandahålla oberoende, högkvalitativ vetenskaplig rådgivning i rätt tid om riskerna i livsmedelskedjan från producent till konsument, och att öppet informera alla berörda parter och allmänheten om dessa risker. En viktig grundprincip vid inrättandet var att ansvaret för riskbedömning funktionsmässigt skulle skiljas från ansvaret för riskhantering. Ett av huvudbudskapen från det europeiska toppmötet om livsmedelssäkerhet³ var att EFSA:s inrättandeförordning ger effektiva ramar för fullgörandet av myndighetens uppdrag, liksom den flexibilitet som krävs för att hantera den föränderliga politiska omgivningen.

Myndigheten inledde sin vetenskapliga verksamhet 2003. Fem år senare har EFSA vuxit som organisation, inte bara sett till resurser utan även när det gäller system, nätverk, verktyg, ledningsprocesser och annan verksamhet för att ge myndigheten möjlighet att fullgöra sitt uppdrag. EFSA vägleds i sitt arbete av nyckelvärderingarna öppenhet och insyn, vetenskaplig kompetens, oberoende och lyhördhet. Genom EFSA:s vetenskapliga rådgivning får riskhanterare en faktabas för konsumentskydd och andra åtgärder som syftar till att säkra den höga hälsoskyddsnivå som EU har valt och att upprätthålla den inre marknaden och internationell handel.

¹ Vitbok om livsmedelssäkerhet, Europeiska kommissionen, januari 2000, se http://ec.europa.eu/food/food/intro/white_paper_en.htm

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet

³ Det europeiska toppmötet om livsmedelssäkerhet arrangerades av Europeiska kommissionen, EFSA och det portugisiska ordförandeskapet med anledning av EFSA:s femårsdag, se: http://www.efsa.europa.eu/EFSA/EventsMeetings/efsa_locale-1178620753812_1178621168192.htm

2.

2.2 | **Så utarbetas vår vetenskapliga rådgivning**

EFSA:s vetenskapliga yttranden och annan rådgivning utarbetas av tio vetenskapliga paneler och en vetenskaplig kommitté med stöd av EFSA:s personal. Panelerna och kommittén består av experter från Europa och andra länder som väljs genom ett öppet förfarande med utgångspunkt i deras dokumenterade vetenskapliga kunnande och oberoende. Myndigheten hanterar risker på ett integrerat sätt, med hjälp av en tvärvetenskaplig metod som går ut på att hantera hela livsmedelskedjan som en sammanhängande enhet och vid behov ge vetenskaplig information om fördelar och riskjämförelser för att ge riskhanterare möjlighet att utforma sina beslut på grundval av uttömmande information.

Större delen av EFSA:s arbete, omkring 90 %, sker efter förfrågningar från Europeiska kommissionen⁴, och den återstående delen står medlemsstaterna och Europaparlamentet för. EFSA arbetar dessutom proaktivt, eftersom inrättandeförordningen ger myndigheten möjlighet att arbeta på eget initiativ (eget mandat). Hittills (juni 2008) har EFSA utnyttjat sitt eget mandat vid 87 tillfällen, och det har framför allt gett myndigheten möjlighet att utveckla grundläggande metoder och vägledande dokument.

Efterfrågan på vetenskapliga yttranden ökar dessutom. Under sina första fem verksamhetsår har EFSA avgett mer än 680 yttranden, och bara under 2007 avgavs över 200. Siffrorna saknar värde i sig om inte yttrandena motsvarar riskhanterarnas förväntningar i fråga om kvalitet och användbarhet. Under 2007/2008 införde EFSA därför ett kvalitetssäkringsprogram⁵ för kontinuerlig översyn och kvalitetsförbättring av det vetenskapliga arbetet. Här ingår ett internt utvärderingssystem för att se till att yttrandena konsekvent följer grundstegen för utarbetande av vetenskapliga yttranden och annat vetenskapligt material. Under 2009 kommer EFSA att stärka detta ytterligare genom att införa en extern utvärderingsfas med medverkan av en oberoende extern översynsgrupp. EFSA överväger dessutom ytterligare initiativ för att ge tyngd åt kvaliteten hos dess bedömningsmetoder och produkter. Lyhörighet är också viktigt, och EFSA har infört påskyndade förfaranden för brådskande frågor som gäller livsmedels- och fodersäkerhet⁶ för att hjälpa riskhanterare att i tid vidta riskbegränsningsåtgärder.

EFSA har utvecklat strategier och förfaranden för intresseförklaringar⁷ för att säkra oberoendet i sitt vetenskapliga och övriga arbete. Allt vetenskapligt material som EFSA producerar och dokument med anknytning till detta är tillgängliga för allmänheten på EFSA:s webbplats, för att säkra insyn i resultatet av dess arbete.

⁴ EFSA, förteckning över frågor, se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_RegisterOfQuestions.htm

⁵ "How we work", EFSA:s webbplats, se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/AboutEfsa/efsa_locale-1178620753812_HowWeWork.htm

⁶ Metoder för att öka EFSA:s lyhörighet för brådskande frågor, uppdatering i juli 2007 av EFSA:s webbplats, se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1178623591901.htm

⁷ EFSA:s webbplats, intresseförklaringar, se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/AboutEfsa/WhoWeAre/efsa_locale-1178620753812_DeclarationsInterest.htm

2.3 | Att arbeta tillsammans: samarbete om livsmedelssäkerhet

EFSA samarbetar med medlemsstater, EU-organ, internationella organisationer och organisationer i tredje land när det gäller att utbyta information, data och bästa metoder, identifiera nya risker och utarbeta konsekvent information om risker i livsmedelskedjan. I det syftet har myndigheten bildat effektiva nätverk som innefattar över 1 000 experter, 30 nationella myndigheter⁸ och 200 vetenskapliga organisationer med befogenhet att arbeta för EFSA enligt artikel 36 i inrättandeförordningen. Identifiering av nya risker har varit och fortsätter att vara en huvudprioritering. EFSA har på det här området förbättrat sina möjligheter genom ett nära samarbete med nationella myndigheter, tredje land och internationella organisationer som systematiskt inhämtar fakta och annan aktuell information för att identifiera och analysera nya risker.

Den rådgivande gruppen⁹ består av företrädare för de nationella myndigheterna i alla 27 medlemsstater plus grannländer och utgör en plattform för samarbete mellan medlemsstater och EFSA och mellan medlemsstaterna sinsemellan. Med gruppens hjälp har EFSA utvecklat en strategi för samarbete och nätverksbyggande¹⁰, där huvuddragen för ramarna och prioriteringarna för samarbetet mellan EFSA och medlemsstaterna anges. Under 2007/2008 stärktes samarbetet ytterligare genom inrättandet av kontaktpunkter i medlemsstaterna, som ska fungera som ett gränssnitt mellan EFSA och de nationella myndigheterna för livsmedelssäkerhet, forskningsinstitut och nationella berörda parter. Informationsutbyte i vetenskapliga frågor är deras främsta prioritering.

Europaomfattande forskningsresurser mobiliseras genom den serie projekt för vetenskapligt samarbete som inrättades 2006. Dessa projekt inriktas på specifika frågor med anknytning till livsmedels- och fodersäkerhet som är av intresse på både nationell nivå och EU-nivå, t.ex. identifiering av nya risker.

EFSA samarbetar med andra EU-organ (EMEA, EEA, ECDC och ECHA), GFC och Europeiska kommissionens vetenskapliga kommittéer utanför livsmedelsområdet när det gäller utbyte av metoder och information. EFSA har exempelvis samarbetat med ECDC om zoonoser¹¹ och fågelinfluensa. För att ge en stabil grund för ett fördjupat samarbete har EFSA formaliserat avtal med ECDC och GFC.

⁸ 27 medlemsstater + grannländer

⁹ Artikel 27 i förordning (EG) nr 178/2002

¹⁰ Strategi för samarbete och nätverksbyggande mellan EU:s medlemsstater och EFSA, december 2006, EFSA:s webbplats, se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/DocumentSet/mb_strategy_28thmeet_en_6a,1.pdf

¹¹ Gemensam rapport från EFSA och ECDC - The Community Summary Report on Trends and Sources of Zoonoses, Zoonotic Agents, Antimicrobial resistance and Foodborne outbreaks in the European Union in 2006

2.

Myndigheten ansvarar för att harmonisera metoder för datainsamling, samla in och ge tillgång till Europaomfattande data för sina egna ändamål och till förmån för riskhanterare och nationella riskbedömningsorgan. Detta har redan gett resultat när det gäller zoonoser.¹² Andra initiativ, t.ex. sammanställning av data om förekomst av kemiska ämnen och den summariska databasen över livsmedelskonsumtion, där uppgifter från medlemsstaterna samlas, kommer att underlätta riskbedömningar på Europeanivå.

Eftersom många av dagens livsmedelsrisker är globala till sin karaktär är det viktigt att EFSA intar en ledande roll i samband med internationell riskbedömning, för att behålla en medvetenhet om framväxande risksituationer och bidra till det vetenskapliga arbete som är nödvändigt för att hantera globala risker. Under 2007¹³ formaliserade EFSA ett konfidentialitetsavtal med amerikanska Food and Drug Administration, och diskussioner pågår om liknande arrangemang med andra organisationer. EFSA har på internationell nivå aktivt bidragit till riskbedömning och utveckling av riskbedömningsmetoder inom ramen för WHO/FAO¹⁴ och andra internationella organ, och man har upprättat förbindelser med regionala organ som Växtskyddsorganisationen för Europa och Medelhavsområdet (EPPO).

Inom ramen för EU:s utvidgning samarbetar EFSA med kandidatländerna för att öka förståelsen för myndighetens arbete, utbyta kunskap, upprätta mekanismer för informationsutbyte och engagera de nationella myndigheterna och Europeiska kommissionen i krissamordningsövningar.

2.4 | Samarbete med berörda parter

Insyn och öppenhet är nyckelprinciper för myndighetens verksamhet.¹⁵ EFSA:s inrättandeförordning och arbetsmetoder speglar de styrelseprinciper som beskrivs i vitboken om styrelseformerna i EU från 2001¹⁶ och kommissionens insatser på senare tid inom ramen för programmet "Ett Europa för medborgarna".¹⁷ EFSA har drivit en aktiv politik för att göra berörda parter delaktiga genom samråd om nyckeldokument, t.ex. förslaget till yttrande om kloning av djur och förslagen till vägledande dokument om modifierade

¹² Direktiv 2003/99/EG

¹³ EFSA och FDA stärker samarbetet i fråga om livsmedels säkerhet, EFSA:s webbplats, juli 2007, se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1178621165446.htm

¹⁴ GMO – arbetsgruppen Codex Biotech

¹⁵ Artikel 38 i förordning (EG) nr 178/2002

¹⁶ Vitbok om styrelseformerna i EU, antagen av kommissionen den 25 juli 2001, KOM(2001) 428 slutlig

¹⁷ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1904/2006/EG av den 12 december 2006 om inrättande av programmet "Ett Europa för medborgarna" för åren 2007–2013 i syfte att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap

organismer och fodertillsatser. Myndigheten håller regelbundna möten med berörda parter och samarbetar, genom plattformen för samråd med berörda parter¹⁸, med civilsamhället, icke-statliga organisationer och företrädare för konsumenterna och livsmedelskedjan.

EFSA beställde 2008 en extern översyn av sin verksamhet med berörda parter, för att försäkra sig om att samarbetet med dem är effektivt och ömsesidigt fördelaktigt och generellt sett motsvarar förväntningarna. EFSA har under kommande år för avsikt att utveckla samarbetet med berörda parter, framför allt med konsumenterna.

2.5 | Konsekvent riskkommunikation för Europa

EFSA har sedan bildandet aktivt informerat om sitt arbete och har genom sin kommunikationsstrategi¹⁹ identifierat en övergripande metod för att se till att tillhandahålla kortfattad, enkel och korrekt information om risker och även om myndighetens roll och syften i det europeiska systemet. Information om komplexa vetenskapliga frågor till EU:s kulturellt och språkligt heterogena befolkning på nästan 500 miljoner medborgare är en stor utmaning som EFSA inte kan klara på egen hand. Myndigheten samarbetar därför tätt med de nationella myndigheterna för livsmedelssäkerhet genom den rådgivande arbetsgruppen för kommunikation, för att se till att konsumenterna får meningsfulla, relevanta, lättbegripliga och konsekventa budskap grundade på oberoende och faktabaserad information. EFSA samordnar även sin riskkommunikation med riskhanterare, särskilt Europeiska kommissionen, för att främja övergripande konsekvens i riskinformationen till allmänheten. Detta är särskilt viktigt under kriser.²⁰

Med vägledning av sin rådgivande grupp för riskkommunikation strävar myndigheten efter att övervaka och utvärdera konsumenternas uppfattning om risker och fördelar med livsmedel samt riskkommunikationens inverkan på konsumenternas kunskap, attityder och i slutändan deras beteende.

¹⁸ EFSA:s plattform för samråd med berörda parter, se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/General/iai_stakeholder_platform_tor_september2006_en,2.pdf

¹⁹ EFSA:s strategi och planer för riskkommunikation, se http://www.efsa.europa.eu/EFSA/General/mb_commstrategy_final_20061108.pdf

²⁰ Artiklarna 56 och 57 i förordning (EG) nr 178/2002

En omgivning under
utveckling

De politikområden som berör EFSA:s arbete har utvecklats sedan myndigheten bildades, och den utvecklingen kommer att fortsätta. Generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor, som EFSA samarbetar närmast med, har kommit fram till att de främsta drivkrafterna bakom kommande års förändringar i den politiska omgivningen är konsumenternas förtroende, samhällsförändringar, styrelseformer och globalisering.²¹ EFSA konstaterar att dessa faktorer i hög grad kommer att påverka dess långsiktiga arbete. Naturligtvis påverkas myndigheten av samma faktorer som riskhanterare, men konsekvenserna, målen och de långsiktiga lösningarna för den som organisation kan skilja sig åt. EFSA har i sina överväganden identifierat följande faktorer av stor betydelse för organisationen under de kommande fem åren.

²¹ *Future Challenges Paper: 2009-2014, generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor, se http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/events/future_challenges_en.htm*

3.

3.1 | Hållbarhet

Jordbruket baseras i stora delar av Europa på intensiva metoder med en utveckling mot råvaror med hög avkastning och utan sjukdomar samt användning av jordbrukskemikalier. Konsekvenserna för marken, den biologiska mångfalden, vattenförsörjning och vattenförorening, risken för att livsmedels- eller fodergrödor kontamineras samt effekterna för livsmedelsproducerande djur innebär att EFSA ställs inför alltmer komplexa utmaningar i fråga om bedömning. Miljöriskbedömning ingår redan i riskbedömningen på vissa områden, och kraven i det avseendet väntas öka.²²

Reformer av den gemensamma jordbrukspolitik²³ och mer långtgående tillämpning av miljöpolitik i samband med livsmedelsproduktion och hållbarhet^{24,25} är, och kommer även i fortsättningen att vara, viktiga drivkrafter för förändring. Den ökade tonvikten på djurs hälsa och välbefinnande^{26,27} på EU-nivå kommer också att ha betydelse för EFSA:s arbete och inriktning.²⁸ Djurs hälsa och välbefinnande hänger nära samman, och i vissa fall där det finns zoonotiska aspekter förekommer risker av betydelse för folkhälsan.

Klimatförändringen förväntas inverka på metoder och mönster för livsmedelsproduktion och växtodling, och samtidigt väntas förändringar i fråga om spridningen av växt- och djursjukdomar och sjukdomsvektorer.²⁹ Detta kan även förväntas leda till förändrade mönster för användning av jordbrukskemikalier och ökad risk för globala pandemier som fågelinfluensa och kan medföra nya utmaningar för EFSA på flera verksamhetsområden. Blåtungeutbrotten i Nordeuropa kan vara en tidig indikator på vad vi kan förvänta oss i framtiden.

Den europeiska livsmedelsförsörjningen förväntas i allt högre grad påverkas av andra faktorer, t.ex. den ökade efterfrågan och de förändrade konsumtionsmönstren i tillväxtekonomierna, energipriserna, torkan på södra halvklotet och den allt större användningen av marken för biobränslen, som ökat för varje år sedan 2004.³⁰ Samtidigt kommer efterfrågan på livsmedel i världen att öka, och 2030 väntas världen behöva producera omkring 50 % mer livsmedel än i dag för att tillgodose behoven.³¹ Denna utveckling återspeglas i den senaste tidens dramatiska ökning av livsmedelspriserna,³² men på längre sikt är det svårt att uppskatta vilka konkreta konsekvenser den kan få för EFSA:s arbete.

²² Gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram 2002–2012, se http://ec.europa.eu/environment/newprg/strategies_en.htm

²³ Hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitik, november 2007

²⁴ EU:s förnyade strategi för hållbar utveckling 2006 – Europeiska unionens råd den 15–16 juni 2006.

²⁵ GD Jordbruk och landsbygdsutveckling, http://ec.europa.eu/agriculture/foodqual/index_en.htm#sustainability

²⁶ Lissabonfördraget, december 2007

²⁷ Den nya strategin för djurhälsa (2007–2013): "Det är bättre att förebygga än att behandla", generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor, 2007.

²⁸ Role of EFSA in contributing to the improvement of animal health in Europe (under utarbetande) http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1211902168979.htm

²⁹ Rapporten från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar

³⁰ Kommissionens meddelande En EU-strategi för biobränslen, februari 2006

³¹ FN:s beräkningar

³² De stigande livsmedelspriserna – Riktlinjer för EU:s agerande. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, 20 maj 2008

3.2 | Globalisering

Livsmedelsprodukter och ingredienser kommer från hela världen.³³ Konsumenterna förväntar sig i allt större utsträckning att året runt ha tillgång till sådant som tidigare betraktades som säsongsvor, och färdigmaten har en viktig plats i butikerna i många medlemsstater. Både importen och exporten uppvisar en stigande trend i den globala livsmedelshandeln.³⁴ Risker med anknytning till livsmedelssäkerhet känner inga internationella gränser, och inom systemet för snabb varning för livsmedel och foder³⁵ gjordes 2007 omkring 7 300 anmälningar om livsmedel och foder som importerats till EU, vilket åskådliggör riskernas globala karaktär och tydligt visar att vi måste vara vaksamma mot nya risker som kan uppträda i EU och mot att risker som vi redan hanterat, t.ex. BSE, återkommer. Sådant som tidigare kan ha varit ett regionalt eller nationellt problem har potential att bli Europaomfattande eller till och med globalt om det uppstår i ett livsmedel eller en ingrediens som är föremål för omfattande handel eller användning. Information och data från ett stort antal olika källor måste bedömas så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att skydda konsumenterna.

En stor del av myndighetens arbete har i slutändan betydelse för de standarder som EU tillämpar både på den inre marknaden och för livsmedel i internationell handel för att nå den höga hälsonivå som EU valt. I det avseendet kan EFSA:s arbete alltmer komma att bli föremål för handelspartners och eventuellt WTO:s granskning. Det kan förväntas att riskbedömningar och andra utvärderingar som genomförs av internationella kommittéer och organ även fortsättningsvis kommer att användas som referens på den internationella arenan. EFSA kommer som den centrala riskbedömningsorganisationen på europeisk nivå att behöva överväga inom vilka ramar man bidrar till dessa diskussioner.

³³ *EU Bilateral Trade Relations*, generaldirektoratet för handel, statistik i juni 2006, se http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/june/tradoc_129093.pdf

³⁴ Exporten och importen tog fart 2006 då båda ökade med 11 %, vilket är den största ökningen hittills sedan 2000. 22 % av all EU-export går till USA, som därmed är den europeiska livsmedels- och dryckesindustrins största kund. Exporten till Ryssland fortsätter att öka snabbt, med en anmärkningsvärd ökning på 24 % 2006. För första gången tillhör Kina de tio främsta exportdestinationerna med ett exportvärde på nästan 1 miljard euro.

- Importen från Brasilien och Argentina utgör nästan en femtedel av EU:s sammanlagda import av livsmedel och drycker. Statistiken visar en avsevärt ökad import från Medelhavsländerna (+ 21 %), Ryssland (+ 25 %), Kina (+ 25 %) och vissa Aseanländer (Thailand + 22 %, Vietnam + 60 %).
- Importen från tillväxtekonomierna har ökat markant under de senaste sex åren, medan resultatet för EU:s livsmedels- och dryckesprodukter är blandat på exportsidan. Källa: data och trender för 2006 från CIAA.

³⁵ Artikel 50.3 i förordning (EG) nr 178/2002, se http://ec.europa.eu/food/food/rapidalert/index_en.htm

3.

3.3 | Vetenskap och innovation

I Lissabonstrategin identifieras vetenskap och innovation som viktiga drivkrafter bakom EU:s ekonomiska konkurrenskraft.³⁶ och livsmedels- och fodersektorerna, som omfattas av EFSA:s uppdrag, bidrar i hög grad till EU:s ekonomi med livsmedel och drycker motsvarande en omsättning på 870 miljarder euro per år.³⁷ Tillväxtekonomierna Kina, Indien, Ryssland och Brasilien går framåt inom livsmedels- och dryckessektorn³⁸ medan EU:s andel minskar. Jordbrukets livsmedelsindustri uppmantras att investera mer i forskning, utveckling och innovation. Mängden innovativa livsmedel och foder, både europeiskproducerade och importerade, kan förväntas fortsätta öka.

Ny teknik och innovation inom livsmedels- och foderproduktion innebär komplexa utmaningar för EFSA när det gäller både dess vetenskapliga verksamhet och dess kommunikationsarbete. Myndigheten måste följa med i utvecklingen inom livsmedels- och foderteknik, framför allt för att kunna avgöra vilka konsekvenser den får för riskbedömningen. Bedömning av riskerna i samband med innovation kan ge upphov till frågor beträffande osäkerhet, informationsluckor och det faktaunderlag som behövs för att göra en heltäckande riskbedömning. Framsteg i fråga om innovation och forskning innebär särskilda utmaningar i kommunikationshänseende. I arbetet med dessa frågor måste EFSA överbygga klyftan mellan vetenskap, innovation och medborgarnas uppfattning. Myndigheten kommer att ställas inför utmaningar när det gäller att fastställa dess roll i bedömningen av ny teknik, i förståelsen av konsumenternas riskuppfattning och i utvecklingen av en meningsfull dialog med berörda parter.

Innovation i fråga om analys- och detektionsmetoder innebär också utmaningar för riskbedömarna i och med att ny information blir tillgänglig om förekomst av ämnen i livsmedel och foder i halter som tidigare skulle ha varit omöjliga att upptäcka, exempelvis som i fallet med akrylamid i livsmedel. På samma sätt kommer framsteg på områden som genetik och proteomik³⁹, systembiologi och bioinformatik att få stor betydelse för EFSA:s riskbedömningsarbete, och EFSA kommer att behöva granska dessa och andra framsteg för att försäkra sig om att även fortsättningsvis gå i främsta ledet när det gäller teknik och metoder för riskbedömning.

³⁶ Lissabonstrategin: konkurrenskraftig livsmedelsindustri – innovation, forskning och utveckling.

³⁷ Confederation of the Food and Drink Industries of the EU (CIAA): *Data and Trends of the European Food and Drink Industry 2007*

³⁸ OECD:s databas över indikatorer för strukturanalys (STAN)

³⁹ Genetik: studiet av genernas struktur och funktion. Proteomik: studiet av alla proteiner som kodas i ett genom, deras funktioner och interaktioner.

3.4 | Ett samhälle i förändring: sociodemografiska förändringar och förändringar i konsumentledet

I EU kännetecknas den demografiska utvecklingen av en åldrande befolkning, ett sjunkande födelsetal, en ökande invandring och urbanisering, livsstilsförändringar som leder till nya konsumtionsvanor samt längre förväntad livslängd.⁴⁰ Dessa förändringar kommer i sig själva att medföra nya utmaningar för EFSA:s arbete under de kommande åren i fråga om hälsa, nutrition och kost och exempelvis innebära en förändring av tidigare antaganden om befolkningens sårbarhet för risker, intag och exponering samt underliggande hälsostatus. Den ökade förekomsten av fetma⁴¹, särskilt hos barn, är ett stort folkhälsoproblem som ytterligare förvärras av fetmarelaterade sjukdomar som diabetes, hjärtsjukdomar och cancer. EFSA kan därför förvänta sig att nutrition och kost och deras samband med hälsa kommer att fortsätta att vara ett viktigt inslag i dess arbete under de kommande åren, i och med att EU:s kompetens i hälsofrågor betonas mer.⁴² EFSA kommer att förväntas fortsätta att erbjuda vetenskaplig rådgivning och information till stöd för riskhanterare om nutrition och frågor som gäller konsumentinformation om sambandet mellan kost och hälsa, t.ex. påståenden och metoder för utveckling av livsmedelsbaserade näringsriktlinjer. Bedömning av dietprodukter, nya livsmedel och livsmedelsallergier kommer att vara viktiga inslag i myndighetens arbete på detta område.

Konsumenternas förväntningar när det gäller miljöfrågor och frågor om djurs välbefinnande blir allt högre.⁴³ Dagens konsumenter är mer välunderrättade och inflytelserika än gårdagens. Bättre tillgång till information till följd av kravet på informationsfrihet och den exempellösa uppgången för Internet som medium har varit viktiga drivkrafter bakom denna utveckling, tillsammans med ökad medvetenhet om individens personliga ansvar för sin hälsa.

⁴⁰ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Europe's demographic future: facts and figures*, maj 2007

⁴¹ Mer än en tredjedel av EU:s invånare är överviktiga (25 < BMI < 29,9) och en av tio lider av fetma (BMI > 30) – GD Forskning, *Kampen mot fetma i Europa*, 2007

⁴² Lissabonfördraget, december 2007, se http://europa.eu/lisbon_treaty/index_sv.htm

⁴³ Särskild Eurobarometer 238: riskfrågor, februari 2006 och andra Eurobarometerundersökningar, se http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

3.

3.5 | Organisatoriska, institutionella och politiska ramar

EFSA kommer att nå full kapacitet först 2009-2010, enligt prognoser i början av den aktuella räkenskapsperioden (figur 1).⁴⁴ Arbetsbelastningen har dock ökat kontinuerligt sedan bildandet, vilket framgår av figur 2, och denna trend förväntas fortsätta. Det är därför helt nödvändigt att organisationen i takt med att den växer fortsätter att utveckla sina förvaltningssystem så att de uppfyller dessa krav och så att resurserna står i proportion till de nya prioriteringarna. Framför allt måste myndigheten kunna rekrytera de bästa, både när det gäller forskare och annan personal, och erbjuda en stimulerande arbetsmiljö för att få behålla högt kvalificerad personal.

Figur 1. EFSA:s mänskliga och finansiella resurser 2002-2013*

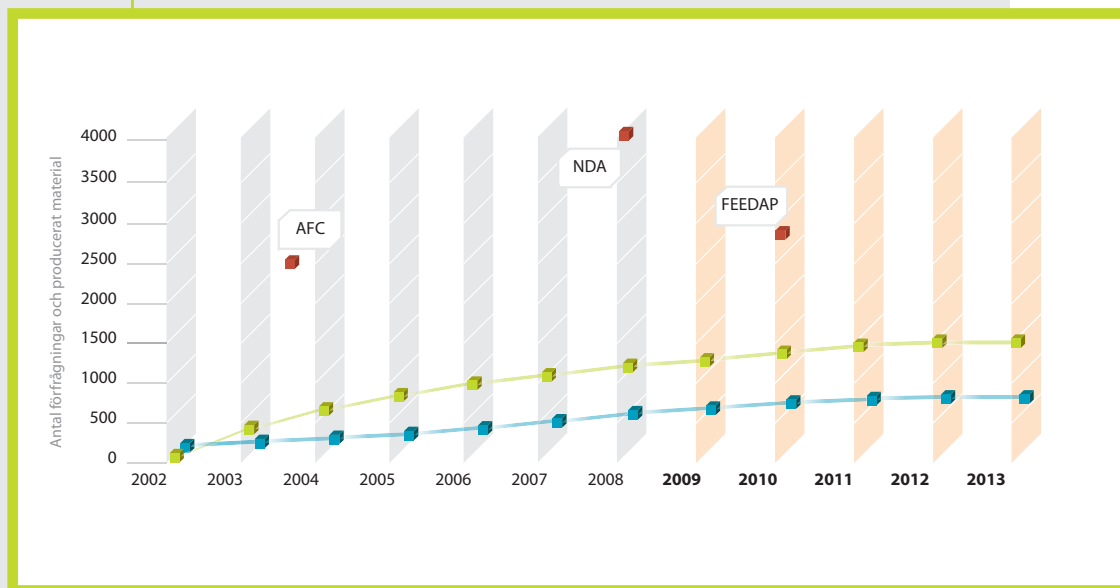
■ Budget (milj. euro)

■ Antal anställda

* Uppgifterna för 2002–2008 utgör faktiska siffror medan uppgifterna för 2009–2013 är budgeterade belopp

⁴⁴ Budgetram: EFSA:s årliga förvaltningsplaner 2008 och 2009.

Figur 2. Arbetsbelastning i förhållande till vetenskapligt material producerat av EFSA 2002-2013*

* Uppgifterna för 2009-2013 är uppskattade.

- Förväntade toppar när det gäller antalet vetenskapliga förfrågningar
- Trendlinje för mottagna vetenskapliga förfrågningar
- Trendlinje för producerat vetenskapligt material

 3.

Även andra faktorer kan få konsekvenser för EFSA:s arbete. Under 2009 kommer Europeiska kommissionen och Europaparlamentet att ombildas. I samband med den föreslagna översynen av tillsynsmyndigheter kommer en utvärdering av myndigheternas styrelseformer att göras, liksom en översyn av de interna system som styr kommissionens förbindelser med dem. Kommissionen kan komma att ompröva frågan om avgifter⁴⁵ för en del av EFSA:s verksamhet, och en extern översyn av myndigheten kommer att göras 2011.⁴⁶

De senaste utvidgningarna och andra kandidatländers eventuella anslutning till EU innebär särskilda utmaningar. Det handlar framför allt om att se till att det finns förståelse för och kunskap om EFSA:s uppdrag och verksamhet i dessa länder och att deras forskare till fullo kan delta i EFSA:s arbete.

⁴⁵ Artikel 45 i förordning (EG) nr 178/2002

⁴⁶ Artikel 61 i förordning (EG) nr 178/2002

➤ Slutsats

3.

Sammanfattningsvis måste den föränderliga omgivning där EFSA och livsmedelssäkerheten generellt sett befinner sig erkännas, och lämpliga lösningar måste hittas för att garantera ett heltäckande skydd av folkhälsan och ett ökat konsumentförtroende. De främsta utmaningarna för myndigheten kan sammanfattas enligt följande:

- > Globaliseringen ökar sannolikheten för nya eller återkommande risker för den europeiska livsmedelsförsörjningen.
- > EFSA kommer att ställas inför innovativ teknik, nya riskbedömningsmetoder och ny vetenskap.
- > Hållbarhet och klimatförändring kommer att tydliggöra vikten av en integrerad syn på riskbedömning.
- > Samhällsförändringar med anknytning till den sociodemografiska strukturen, kost och konsumentbeteende kommer att påverka EFSA:s verksamhet.
- > Förändringar av politiken och regelverket kommer att få konsekvenser för EFSA:s arbetsbelastning och prioriteringar.

Att möta
utmaningarna

För att möta de kommande utmaningarna har EFSA identifierat sex centrala strategiska områden och resultatorienterade målsättningar som kommer att stå i centrum för uppmärksamheten när det gäller organisationens inriktning under de kommande fem åren. Dessa kommer givetvis att ses över regelbundet men kommer att ligga till grund för myndighetens årliga arbetsprogram och övergripande planering under perioden 2009-2013. Myndigheten utgör en integrerad del av EU:s system för utveckling av livsmedelslagstiftning och måste i den egenskapen alltid kunna fullgöra sitt uppdrag mot bakgrund av förändringar av riskhanterares och beslutsfattares prioriteringar.

4.

1

Fokusera på att utveckla en integrerad metod för vetenskaplig rådgivning med anknytning till livsmedelskedjan från producent till konsument

Genom att till fullo utnyttja vetenskaplig expertis från hela Europa kan EFSA samla en bred kunskap som omfattar hela livsmedelskedjan, allt från djurs hälsa och välbefinnande och växtskydd till nutrition och kost.

Myndigheten kommer att fortsätta att utgå från den tvärvetenskapliga och integrerade metoden i allt sitt arbete, för att kunna ge riskhanterare heltäckande vetenskaplig rådgivning. I en metod som omfattar hela kedjan från producent till konsument ingår vid behov riskjämförelser och bedömningar av risk och nytta. EFSA kommer att fortsätta att söka möjligheter till samarbete med medlemsstaterna för att identifiera gemensamma initiativ till stöd för EFSA:s riskbedömningsarbete. EFSA kommer även fortsättningsvis att se till att riskbedömningar som görs av de nationella livsmedelsmyndigheterna och av internationella organ tas i beaktande av EFSA:s vetenskapliga paneler och kommitté. EFSA kommer att inrikta sig på att garantera hög kvalitet i sitt riskbedömningsarbete och på att tillhandahålla relevant rådgivning inom rimlig tid för att underlätta riskhanterares arbete.

EFSA kommer med hjälp av den integrerade metoden och genom samarbete med medlemsstater, andra europeiska myndigheter, nationella och internationella organisationer och relevanta berörda parter att ha bättre möjligheter att förutsäga, bedöma och reagera på de utmaningar som den föränderliga politiska och lagstiftningsmässiga⁴⁷ omgivningen medför, liksom utmaningarna i anslutning till klimatförändring, hållbarhet, nya demografiska och andra sociala aspekter, globalisering och nya risker.

⁴⁷ Se bilaga II

Integrerad metod

MÅL	INITIATIV	RESULTATINDIKATORER
1. Vidareutveckla den tvärvetenskapliga metoden för tillhandahållande av vetenskaplig rådgivning	<p>Utnyttja kommittén för översyn av uppdraget för att utveckla en integrerad metod.</p> <p>Utveckla samarbetet mellan paneler eller nätverk.</p>	<p>Yttrandena speglar alla de relevanta färdigheter som står till EFSA:s förfogande.</p> <p>Antal gemensamma insatser.</p>
2. Se till att EFSA har tillgång till all den expertis och information som krävs för fullgörandet av dess uppdrag.	<p>Rekryteringen av experter speglar hela den expertis som krävs.</p> <p>Samarbete med medlemsstater och internationella organ för att säkra tillgång till expertis, data och information.</p>	<p>Expertdatabasen är effektiv när det gäller att identifiera expertis.</p> <p>Förbättrat resultat av den regelbundna undersökningen av experttillfredsställelse.</p>
3. Garantera kvaliteten hos EFSA:s utvärderingar.	Genomföra programmet för kvalitetsgranskning och uppföljningsåtgärder	Förbättrat resultat av programmet för kvalitetsgranskning

4.

2

Tillhandahålla en högkvalitativ utvärdering i rätt tid av produkter, ämnen och påståenden med hänsyn till det lagstadgade förfarandet för godkännande

Ansökningar om godkännande är en viktig del av EFSA:s verksamhet och erbjuder utmaningar med avseende på vetenskaplig komplexitet, kvantitet och lagstadgade tidsfrister. Sedan EFSA bildades har andelen resurser som ägnas åt godkännanden ökat avsevärt. Detta kommer att fortsätta att ha betydelse för den framtida planeringen om EFSA ska kunna tillgodose de ständigt ökande kraven på en vetenskaplig grund för bestämmelser om framför allt godkännande av livsmedel, foder eller ämnen, eller krav på t.ex. vetenskapliga bevis för hälsopåståenden, näringsprofiler, utvärderingar av bekämpningsmedel, gränsvärden för högsta tillåtna restmängder, fodertillsatser, livsmedelstillsatser, genmodifierade organismer. Miljöaspekter kommer också att fortsätta att vara ett viktigt inslag i utvärderingen, liksom arbetsmiljöaspekter när det gäller t.ex. bekämpningsmedel.

För att garantera resultat inom denna viktiga del av myndighetens uppdrag kommer de resurser som anslås för godkännanden att prioriteras även fortsättningsvis. Myndigheten kommer att samarbeta med EU:s institutioner och med berörda parter för att kunna göra bättre förutsägelser om arbetsbelastningen, enas om realistiska tidsfrister och garantera förståelse för kvalitetskriterierna för ansökningar. EFSA kommer att sträva efter att se till att system och arbetsflöden för hantering av godkännanden är ändamålsenliga och effektiva och i möjligaste mån vända sig till medlemsstater och andra europeiska myndigheter för att få hjälp, samtidigt som den höga kvaliteten i det vetenskapliga arbetet garanteras.

Högkvalitativ utvärdering i rätt tid

MÅL	INITIATIV	RESULTATINDIKATORER
1. Se till att arbetsflöden i anslutning till godkännanden är effektiva och rationella.	<p>Regelbunden översyn av interna förfaranden för behandling av ansökningar.</p> <p>Utnyttja det vetenskapliga samarbetet med medlemsstaterna och se till att deras bidrag integreras till fullo genom artikel 36 och andra samarbetsmekanismer.</p>	<p>Lägligt avgivande av vetenskapliga yttranden med anknytning till ansökningar och granskningar av ämnen</p> <p>Antal projekt enligt artikel 36 och antal upphandlingsprojekt.</p>
2. Optimalt resursutnyttjande inom EFSA och i medlemsstaterna.	<p>Samarbeta med EU-institutioner, industrin och andra berörda parter för att bättre förutse arbetsbelastning, behov av information och data och processer.</p> <p>Samarbeta med medlemsstater och internationella organ för att säkra tillgång till expertis, data och information.</p>	<p>Mer förutsebar arbetsbelastning.</p> <p>Bättre tillgång till data och information.</p>
3. Garantera kvaliteten hos EFSA:s utvärderingar.	Genomföra programmet för kvalitetsgranskning och uppföljningsåtgärder.	Förbättrat resultat av programmet för kvalitetsgranskning.

4.

3

Samordna kollationering, spridning och analys av uppgifter på de områden som omfattas av EFSA:s uppdrag

Myndigheten har till uppgift att kollationera, analysera och sprida europeiska data och information med anknytning till livsmedels- och fodersäkerhet och närliggande områden. EFSA samordnar och utbyter information med dagens 27 medlemsstater till förmån för nationella riskbedömare, andra europeiska myndigheter, europeiska och nationella riskhanterare, internationella organisationer och organisationer i tredje land, berörda parter och i slutändan den europeiska konsumenten.

För att risker i anslutning till globalisering, resande, invandring, klimatförändring och innovation ska kunna hanteras måste EFSA:s insamling, kollationering och analys av data ske på ett sådant sätt att nya eller återkommande risker för livsmedelsförsörjningen tidigt kan identifieras. På så sätt bidrar datahanteringen till upprätthållandet av en hög hälsoskyddsnivå, oavsett om riskerna härrör från den inre marknaden eller från varor i internationell handel. EFSA kommer att utnyttja sina nätverk med nationella och internationella myndigheter och försöka bygga upp en konsekvent grund för datainsamlingen för att göra uppgifterna jämförbara och mer användbara, hjälpa till att identifiera nya risker och erbjuda den bästa grunden för vetenskaplig rådgivning.

Samordning av EU-data

MÅL	INITIATIV	RESULTATINDIKATORER
1. Utveckla och ge tillgång till Europaomfattande databaser på de områden som omfattas av EFSA:s uppdrag	<p>Förteckning över Europaomfattande databaser som byggts upp och initiativ att utveckla eller ansluta sig till</p> <p>Beslut om prioriteringar för datainsamlingsprojekt.</p>	<p>Antal rapporter från EFSA och medlemsstaterna med hjälp av europeiska databaser som samordnas av EFSA.</p> <p>Datainsamlingsprojekt slutförs inom överenskommen tid.</p>
2. Förbättra EFSA:s förmåga att identifiera nya risker.	<p>Datainsamling om nya risker och analys inklusive förmåga till horisontell granskning.</p> <p>Bilda nätverk för nya risker mellan nationella myndigheter, internationella organisationer och EU-organ.</p>	<p>Årsrapport om nya risker presenteras för riskhanterarna.</p>

4.

4

Säkra en ledande ställning för EFSA när det gäller metoder och praxis för riskbedömning i Europa och internationellt

Riskbedömning är ett område i ständig utveckling. Ny teknik inom livsmedelsproduktion (t.ex. nanoteknik och kloning) och metodologiska framsteg (t.ex. i form av genomik och proteomik) innebär nya utmaningar. Dessutom skiljer sig metoderna för riskbedömning åt i EU. Genom att utnyttja tillgänglig expertis vid nationella myndigheter, följa med i den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och utveckla förmågan att förutse innovation och politisk utveckling kommer EFSA att kunna behålla sin tätposition på det vetenskapliga området och planera sina prioriteringar på längre sikt. EFSA kommer att samarbeta med medlemsstater, andra europeiska myndigheter och Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum när det gäller att hantera nya utmaningar, harmonisera riskbedömningsmetoderna och etablera sig som referenspunkt för riskbedömning i hela Europa.

I en anda av samarbete med alla aktörer i och utanför Europa kommer myndigheten att främja nya och harmoniserade riskbedömningsmetoder och utbyte av vetenskaplig information med medlemsstaterna. EFSA kommer att behöva utvärdera sitt arbete på dessa områden med avseende på den ökade arbetsbelastningen i fråga om riskbedömning och långsiktig konsekvensbedömning på miljöområdet. Som en anpassning till internationella förhållanden måste EFSA få inflytande över bästa metoder på internationell nivå och, där det är möjligt och lämpligt, spela sin roll i vidareutvecklingen av global harmonisering och globalt erkännande. För att bygga upp sin kapacitet kommer myndigheten att organisera utbildning och utnyttja sina befintliga vetenskapliga evenemang för att främja ökad förståelse för riskbedömningsmetoder. EFSA kommer att göra en noggrann kvalitetsgranskning av det material som produceras med utgångspunkt i de system som utformades 2007/2008 och överväga nya initiativ på området i en ständig strävan att förbättra processer och metoder.

Internationell referenspunkt

MÅL	INITIATIV	RESULTATINDIKATORER
1. Harmonisera och utveckla riskbedömningsmetoder i Europa.	Utveckla och enas om övergripande metoder för harmonisering med medlemsstater och andra EU-organ.	EFSA:s medverkan i centrala europeiska harmoniseringsprojekt som genomförs på grundval av en övergripande planering.
2. Se till att EFSA deltar till fullo i internationella forum för att hålla sig underrättat om innovation i fråga om riskbedömning och aktivt bidra till utvecklingen av riskbedömningsmetoder.	Ytterligare förbättra framtidsforskningen och dialogen med forskarsamfundet, berörda parter och internationella organisationer. Arrangera vetenskapliga evenemang och utbildningsseminarier för att konsolidera och stärka den övergripande förmågan och EFSA:s ställning bland riskhanterarna.	EFSA kan hantera riskbedömningsfrågor och utarbeta riktlinjer i rätt tid. Ett program för vetenskaplig utbildningsverksamhet och symposier har inrättats.

4.

5

5. Stärka förtroendet för och tilltron till EFSA:s och EU:s system för livsmedelssäkerhet genom effektiv riskkommunikation och dialog med partner och berörda parter

Att bygga upp förtroendet för och tilltron till EFSA är centralt för myndighetens verksamhet, och man strävar efter att garantera insyn och öppet samråd med alla berörda parter. EFSA kommer också att fortsätta att skapa medvetenhet om sin roll i EU:s system för livsmedelssäkerhet och för konsumentskyddet. I samarbete med riskkommunikatörer i medlemsstaterna och i samråd med riskhanterare och berörda parter på EU-nivå kommer EFSA att främja spridningen av meningsfulla, relevanta och konsekventa budskap om sitt arbete och fullgöra sitt uppdrag att informera om risker i livsmedelskedjan, både i "fredstid" och under kriser. EFSA kommer att fortsätta att övervaka och försöka förstå riskuppfattning och konsumentbehov i fråga om information om livsmedels- och fodersäkerhet och hälsosam kost. EFSA kommer att fortsätta att sträva efter öppenhet och insyn och kommer att försöka vidareutveckla initiativ för att överbrygga klyftan mellan vetenskap och uppfattning, för att öka förståelsen för den vetenskap som ligger till grund för riskhanteringen.

Kommunikation och dialog

MÅL	INITIATIV	RESULTATINDIKATORER
1. Öka förtroendet för EFSA:s och EU:s system för livsmedels-säkerhet generellt sett.	Förbättra EFSA:s förståelse för de viktigaste målgruppernas behov och riskuppfattning. Öka EFSA:s närvaro i medlemsstaterna genom rådgivande gruppen/nätverk av kontaktpunkter och gemensamma kommunikationsinitiativ.	Eurobarometer-undersökningar om riskuppfattning och analys av resultaten. Medvetenheten om och förtroendet för EFSA:s arbete utvärderas genom undersökningar av målgrupper.
2. Ökad konsekvens och relevans hos budskap för riskkommunikation i hela EU.	Vidareutveckla kommunikationsnätverket med Europeiska kommissionen och medlemsstaterna, inklusive mekanismer för tidig varning och samordning av kommunikationsinsatser. Stödja utveckling av skräddarsydda budskap för nationella målgrupper, vilket underlättas av de nationella kontaktpunkterna.	Konsekvensen hos budskap för riskkommunikation mäts genom analys av medieövervakning. Budskapens relevans utvärderas genom användar- och målgruppsundersökningar.
3. Förstärkt dialog med berörda parter.	Vidareutveckla EFSA:s verksamhet med berörda parter. Fortsätta dialogen med berörda parter om EFSA:s prioriteringar, arbetsprogram och tidsplaner.	Antal samråd med berörda parter. Regelbunden översyn av verksamhet med berörda parter.

4.

6

Se till att EFSA är lyhörd, ändamålsenligt och effektivt

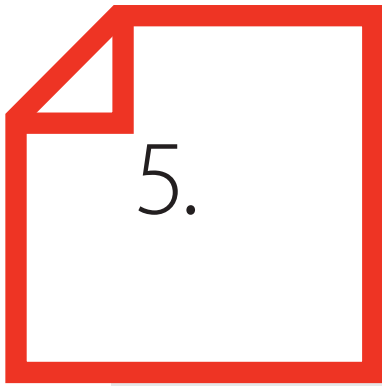
EFSA:s resurser planeras inom budgetramen för 2007-2013, där det förutses att myndigheten kommer att nå full operativ storlek 2009-2010.⁴⁸ För att kunna möta kommande utmaningar och förbättra lyhördheten kommer myndigheten att se till att dess förvaltningssystem och infrastruktur är effektiva, att dess resurstilldelning optimeras och att organisationen kan hantera begränsningar. Man kommer att se till att processerna är effektiva och rationella och sträva efter att förbättra systemen för planering, prioritering, övervakning och rapportering för att säkra en sund förvaltning och garantera kostnadseffektivitet. För att kunna fullgöra sitt uppdrag måste EFSA knyta till sig och behålla högkvalificerad personal och experter. Organisationen kommer att sträva efter att erbjuda en stimulerande och stödjande arbetsmiljö, med utgångspunkt i en lämplig personal- och karriärutvecklingspolitik. Myndigheten kommer att samarbeta tätt med de lokala och nationella italienska myndigheterna för att se till att frågor av stor betydelse för personalen - t.ex. Europaskolan och projektet avseende slutgiltigt säte - och för både personal och experter - t.ex. reseförbindelser till Parma - hanteras på lämpligt sätt.

⁴⁸ Bilagorna II och III

Lyhördhet och effektivitet

MÅL	INITIATIV	RESULTATINDIKATORER
1. Se till att EFSA:s förvaltningssystem och infrastruktur är lämpliga och kan anpassas till nya prioriteringar och verksamhetsförhållanden.	Kontinuerligt övervaka och utvärdera systemen, identifiera förbättringar och genomföra förändringar.	I vilken grad material från EFSA är användbart och kommer i rätt tid.
2. Erbjud en stimulerande och givande arbetsmiljö för både personal och experter.	Analysera resultaten av en årlig utvärdering av EFSA:s arbetsmiljö och vidta de åtgärder som identifierats. Genomföra en årlig undersökning av experternas villkor med en bedömning av EFSA:s effektivitet när det gäller att stödja deras arbete. Analysera resultat och genomföra de åtgärder som identifierats.	Personalomsättning. Mätningar av personalens tillfredsställelse. Antalet förnyade ansökningar från experter om medlemskap i paneler. Mätningar av experternas tillfredsställelse.
3. Garantera EFSA:s lyhördhet.	Regelbunden översyn av förfaranden för krisberedskap. Översyn av påskyndade förfaranden för brådskande vetenskaplig rådgivning.	Uppdaterad handbok för kriser/nödsituationer och framgångsrikt genomförande av krisövningar. Snabb reaktion på brådskande frågor om livsmedelssäkerhet.

Slutsats

Denna strategiska plan har upprättats efter samråd med berörda parter, Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, EFSA:s rådgivande grupp, medlemsstaterna, europeiska myndigheter, Gemensamma forskningscentrumet och den vetenskapliga kommittén och har också varit föremål för ett offentligt samråd på EFSA:s webbplats. Den utgör en framväxande vision av organisationen och beskriver vad vi vill vara 2013: en globalt erkänd organisation som ses som det europeiska referensorganet för riskbedömning, som har upprättat stabila och effektiva nätverk med medlemsstaterna på de områden som omfattas av dess uppdrag, som på det effektivaste och lämpligaste sättet och i rätt tid erbjuder den vetenskapliga faktabas som riskhanterare behöver och som ger den europeiska konsumenten ett verkligt mervärde.

EFSA kommer att fortsätta att utveckla den metod som beskrivs i detta dokument för att behålla sin långsiktiga syn på utmaningarna, den relevanta vetenskapliga utvecklingen, nya frågor och den föränderliga politiska omgivningen och bygga upp en heltäckande överblick för att kontinuerligt kunna anpassa sina prioriteringar och sin verksamhet.

EFSA:s årliga arbetsprogram kommer att innehålla en uttrycklig koppling till den strategiska planen. På så sätt säkras en direkt koppling mellan åtgärder på kort och medellång sikt, och framstegen kan bedömas mot bakgrund av den mer långsiktiga planeringen. Genomförandet av denna strategiska plan måste övervakas och utvärderas samt ses över när anpassningar till ändrade förhållanden är nödvändiga.

Bilaga I

Ordlista

AFC	(Tidigare) Panelen för livsmedelstillsatser, smakämnen, processhjälpmedel och material som kommer i kontakt med livsmedel
ANS	Panelen för näringsstillsatser och andra livsmedelstillsatser
CEF	Panelen för material som kommer i kontakt med livsmedel och för enzymer, aromer och processhjälpmedel
ECDC	Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar
ECHA	Europeiska kemikaliemyndigheten
EEA	Europeiska miljöbyrån
EMEA	Europeiska läkemedelsmyndigheten
EPPO	Växtskyddsorganisationen för Europa och Medelhavsområdet
FAO	FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation
FEEDAP	Panelen för tillsatser och produkter eller ämnen som används i foder
FSANZ	Food Standards Australia and New Zealand (livsmedelsstandarder för Australien och Nya Zeeland)
IPCC	Mellanstatliga panelen för klimatförändringar
IPPC	Internationella växtskyddskonventionen
JECFA	FAO/WHO:s gemensamma expertkommitté för livsmedelstillsatser
JEMRA	Joint FAO/WHO Meetings on Microbiological Risk Assessment (FAO/WHO:s gemensamma möten om mikrobiologisk riskbedömning)
JMPR	Joint FAO/WHO Meetings on Pesticide Residues (FAO/WHO:s gemensamma möten om bekämpningsmedelsrester)
GFC	Gemensamma forskningscentrumet
NDA	Panelen för dietprodukter, nutrition och allergier
NGO	Icke-statliga organisationer
NZFSA	New Zealand Food Safety Authority (Nya Zeelands myndighet för livsmedelssäkerhet)
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
OIE	Världsorganisationen för djurens hälsa
USDA	United States Department of Agriculture (Förenta staternas jordbruksministerium)
USEPA	United States Environment Protection Agency (Förenta staternas miljöskyddsmyndighet)
USFDA	United States Food and Drug Administration (Förenta staternas livsmedels- och läkemedelsmyndighet)
WHO	Världshälsoorganisationen
WTO	Världshandelsorganisationen

Bilaga II

Gällande lagstiftning av betydelse för EFSA och lagstiftning under utarbetande med sannolika konsekvenser för EFSA⁴⁹

I - Gällande lagstiftning

EFSA:s inrättandeförordning

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

Genomförandebestämmelser för förordning (EG) nr 178/2002

Kommissionens förordning (EG) nr 1304/2003 av den 11 juli 2003 om det förfarande som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet skall tillämpa då begäran om vetenskapliga yttranden inkommer (EUT L 185, 24.7.2003, s. 6).

Kommissionens förordning (EG) nr 2230/2004 av den 23 december 2004 om genomförandebestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 vad gäller nätverkssamarbetet mellan organisationer som är verksamma på de områden som omfattas av uppdraget för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EUT L 379, 24.12.2004, s. 64).

Andra horisontella rättsakter

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (REACH), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006 - rättelse till EUT L 136, 29.5.2007, s. 3).

1999/468/EG: Rådets beslut av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

⁴⁹ Förteckningen är inte uttömmande

Bilaga II

Genetiskt modifierade organismer

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT L 268, 18.10.2003, s. 1).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 av den 22 september 2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG (EUT L 268, 18.10.2003, s. 24).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, 17.4.2001, s. 1-39).

Kommissionens förordning (EG) nr 641/2004 av den 6 april 2004 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om ansökan om godkännande för nya genetiskt modifierade livsmedel och foder, anmälan av befintliga produkter och oavsiktlig eller tekniskt oundviklig förekomst av genetiskt modifierat material av vilket det gjorts en positiv riskbedömning.

Kommissionens förordning (EG) nr 1852/2001 av den 20 september 2001 om fastställande av närmare bestämmelser om att göra vissa uppgifter tillgängliga för allmänheten och om skydd av uppgifter som skall tillhandahållas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 (EGT L 253, 21.9.2001, s. 17-18).

Bilaga II

Bekämpningsmedel

Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1-32).

Kommissionens förordning (EG) nr 451/2000 av den 28 februari 2000 om genomförandebestämmelser för den andra och tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG (EGT L 55, 29.2.2000, s. 25).

Kommissionens förordning (EG) nr 1490/2002 av den 14 augusti 2002 om kompletterande tillämpningsföreskrifter för den tredje etappen av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG och om ändring av förordning (EG) nr 451/2000 (EGT L 224, 21.8.2002, s. 23).

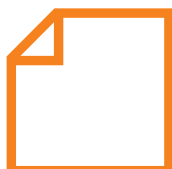
Kommissionens förordning (EG) nr 2229/2004 av den 3 december 2004 om ytterligare genomförandebestämmelser för den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 379, 24.12.2004, s. 13).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).

Kommissionens förordning (EG) nr 647/2007 av den 12 juni 2007 om ändring av förordning (EG) nr 2229/2004 om ytterligare genomförandebestämmelser för den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 151, 13.6.2007, s. 26).

Kommissionens förordning (EG) nr 1095/2007 av den 20 september 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1490/2002 om kompletterande tillämpningsföreskrifter för den tredje etappen av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG och förordning (EG) nr 2229/2004 om ytterligare genomförandebestämmelser för den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 246, 21.9.2007, s. 19).

Kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 av den 17 januari 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I (EUT L 15, 18.1.2008, s. 5-12).

Bilaga II

Växtskydd

Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

Foder

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29).

Kommissionens förordning (EG) nr 429/2008 av den 25 april 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 avseende utformning och presentation av ansökningar samt bedömning och godkännande av fodertillsatser (EUT L 133, 22.5.2008, s. 1).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder (EGT L 140, 30.5.2002, s. 10).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002, s. 0001).

Rådets direktiv 93/74/EEG av den 13 september 1993 om foder för särskilda näringsbehov (EGT L 237, 22.9.1993).

Bilaga II

Djurhälsa

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien (EUT L 35, 8.2.2005, s. 1).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/65/EG av den 22 juli 2003 om ändring av rådets direktiv 86/609/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål (EUT L 230, 16.9.2003, s. 32).

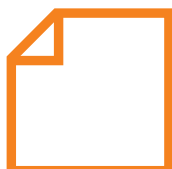
Rådets direktiv 2003/85/EG av den 29 september 2003 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka, om upphävande av direktiv 85/511/EEG och besluten 89/531/EEG och 91/665/EEG samt om ändring av direktiv 92/46/EEG (EUT L 306, 22.11.2003, s. 1).

Rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EGT L 340, 11.12.1991, s. 28). Enligt artikel 6 ska kommissionen senast den 1 januari 2006 överlämna en rapport till rådet som utarbetats på grundval av ett vetenskapligt yttrande, om ett intensivt uppfödningssystem som uppfyller kraven på välfärd.

Aromer

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2065/2003 av den 10 november 2003 om rökroamer som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel (EUT L 309, 26.11.2003).

Rådets direktiv 88/388/EEG av den 22 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana aromer (EGT L 184, 15.7.1988, s. 61).

Bilaga II

Livsmedelstillsatser

Rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel (EGT L 40, 11.2.1989, s. 27).

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/36/EG av den 30 juni 1994 om färgämnen för användning i livsmedel (EGT L 237, 10.9.1994, s. 13).

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/35/EG av den 30 juni 1994 om sötningsmedel för användning i livsmedel (EGT L 237, 10.9.1994, s. 3).

Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel (EGT L 61, 18.3.1995, s. 1).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/52/EG av den 5 juli 2006 om ändring av direktiv 95/2/EG om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel och direktiv 94/35/EG om sötningsmedel för användning i livsmedel (EUT L 204, 26.7.2006, s. 10-22).

Kosttillskott

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (EUT L 183, 12.7.2003, s. 51).

Material som kommer i kontakt med livsmedel

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

Främmande ämnen

Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).

Rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel (EGT L 37, 13.2.1993, s. 1).

Bilaga II

Märkning av livsmedel

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, 6.5.2000, s. 29).

Kommissionens direktiv 96/8/EG av den 26 februari 1996 om livsmedel avsedda att användas i energibegränsade dieter för viktminskning (EGT L 55, 6.3.1996, s. 22).

Rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel (EGT L 276, 6.10.1990, s. 40).

Rådets direktiv 89/398/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel (EGT L 186, 30.6.1989, s. 27).

Nutrition för människor

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel (rättelse offentliggjord i EUT L 404, 18.1.2007, s. 12).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel (EUT L 404, 30.12.2006, s. 26).

Rådets direktiv 89/398/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel (EGT L 186, 30.6.1989, s. 27).

Biologiska risker

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1).

Bilaga II

Zoonoser

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG (EUT L 235, 12.12.2003, s. 31).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen (EUT L 325, 12.12.2003, s. 1).

Nya livsmedel

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser (EGT L 43, 14.2.1997, s. 1).

Modersmjölkersättning

Kommissionens direktiv 91/321/EEG av den 14 maj 1991 om modersmjölkersättning och tillskottsning (EGT L 175, 4.7.1991, s. 35).

II - Lagstiftning under utarbetande

Extraktionsmedel

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser (KOM(2008) 154).

Växtskyddsmedel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (KOM(2006) 388 slutlig).

Nya livsmedel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om nya livsmedel och om ändring av förordning (EG) nr XXX/XXXX (upphäver förordning (EG) nr 258/97) (KOM(2007) 872).

Bilaga II

Livsmedelstillsatser, enzymer och aromer

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om aromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1576/89, rådets förordning (EEG) nr 1601/99, förordning (EG) nr 2232/96 samt direktiv 2000/13/EG (KOM(2006) 427 slutlig).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om livsmedelstillsatser (upphäver direktiven 62/2645/EEG, 65/66/EEG, 78/663/EEG, 78/664/EEG, 81/712/EEG, 89/107/EEG, 94/35/EG, 94/36/EG och 95/2/EG samt besluten 292/97/EG och 2002/247/EG) (KOM(2006) 428 slutlig).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om livsmedelsenzymer och om ändring av rådets direktiv 83/417/EEG, rådets förordning (EG) nr 1493/1999, direktiv 2000/13/EG samt rådets direktiv 2001/112/EG (KOM(2006) 425 slutlig).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer och livsmedelsaromer (KOM(2006) 423 slutlig).

Djurhälsa

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/22/EG om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell eller tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion (KOM(2007) 292).

Rester av farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemenskapsförfaranden för att fastställa MRL-värden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/90, (KOM(2007) 194).

Bilaga III

BUDGET OCH BEMANNING 2002-2008							
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008*
Budget (genomförd)							
Tillgänglig budget	Ej tillämpligt	12,6	29,1	36,8	40,2	52,2	66,4
Budgetgenomförande	Ej tillämpligt	9,9	21,2	29,7	36,4	47,5	64,2
Personal (faktisk)							
TF	45	49	138	194	250	300	335
TA + Tj	0	26	101	124	173	273	318
UNE, KA	5	30	24	36	55	37	77
Total personal (inklusive UNE och KA)	5	56	125	160	228	310	395
TF - Utnyttjandegrad	0 %	53 %	73 %	64 %	69 %	91 %	95 %

* De senaste siffrorna är hämtade från EFSA:s årsrapport för 2008

Bilaga IV

BUDGET OCH BEMANNING 2009-2013*					
	2009	2010	2011	2012	2013
Preliminär budget					
Tillgänglig budget	73,0	74,4	76,6	77,5	79,0
Personal (beräknad)					
TF	355	360	365	370	375
UNE, KA	105	105	107	108	110
Total personal (inklusive UNE och KA)	460	465	472	478	485

TF: Tjänsteförteckning
TA: Tillfälligt anställd
Tj: Tjänsteman

UNE: Utlånad nationell expert
KA: Kontraktanställd

* Från budgetramen för 2007-2013

© European Food Safety Authority, 2009

ISBN: 978-92-9199-124-2

DOI: 10.2805/40113

Reproduction is authorised, provided the source is acknowledged, save where otherwise stated.

The views or positions expressed in this publication do not necessarily represent in legal terms the official position of the European Food Safety Authority.

The European Food Safety Authority assumes no responsibility or liability for any errors or inaccuracies that may appear.

 efsa
European Food Safety Authority

Largo N. Palli 5/A
43100 Parma
Italia

Tel: +39 0521 036 111
Fax: +39 0521 036 110
www.efsa.europa.eu